

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 14 kwietnia 2005 r.

w sprawie C-468/02: Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich⁽¹⁾

(EFOGR — Wyłączenie niektórych wydatków — Składowanie oliwy z oliwek w magazynach publicznych — Sektor upraw roślinnych)

(2005/C 132/04)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-468/02, **Królestwo Hiszpanii** (pełnomocnik: L. Fraguas Gadea) przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: S. Pardo Quintillán), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 31 grudnia 2002 r., Trybunał (trzecia izba) w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, R. Schintgen oraz N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 14 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Skarga zostaje oddalona.
2. Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 8.3.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 14 kwietnia 2005 r.

w sprawie C-6/03 Deponiezweckverband Eiterköpfe przeciwko Land Rheinland-Pfalz⁽¹⁾ (wniosek Verwaltungsgericht Koblenz o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Środowisko naturalne — Składowanie odpadów — Dyrektywa 1999/31 — Krajowy akt prawny przewidujący bardziej restrykcyjne normy — Zgodność)

(2005/C 132/05)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-6/03 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgericht Koblenz (Niemcy), postanowieniem z dnia 4 grudnia 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 8 stycznia 2003 r., w postępowaniu: Deponiezweckverband Eiterköpfe przeciwko Land Rheinland-Pfalz, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), M. Ilešić i E.

Levits, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 14 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Artykuł 5 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów nie sprzeciwia się środkowi prawa krajowego, który:

- ustanawia bardziej rygorystyczne limity dla przyjęcia na składowiska odpadów ulegających biodegradacji niż te przewidziane w dyrektywie, nawet jeśli limity te zostaną tak zastrzone, że zobowiązują do dokonania obróbki mechaniczno-biologicznej lub spalania takich odpadów przed ich składowaniem,
- ustanawia krótsze niż dyrektywa terminy dla zmniejszenia ilości składowanych odpadów,
- podlega stosowaniu nie tylko do odpadów ulegających biodegradacji, ale również do substancji organicznych nieulegających biodegradacji oraz
- podlega stosowaniu nie tylko do odpadów komunalnych, ale również do odpadów, które mogą być usuwane jako odpady komunalne.

- 2) O ile inne postanowienia Traktatu nie znajdują zastosowania, wspólnotowa zasada proporcjonalności nie stosuje się w odniesieniu do bardziej rygorystycznych krajowych środków ochronnych przyjętych na podstawie art. 176 WE i wykraczających poza wymogi minimalne przewidziane w dyrektywie wspólnotowej w dziedzinie środowiska naturalnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 26.4.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 12 kwietnia 2005 r.

w sprawie C-61/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Traktat EWEA — Zakres obowiązywania — Obiekty wojskowe — Ochrona zdrowia i bezpieczeństwo — Demontaż reaktora atomowego — Składowanie odpadów radioaktywnych)

(2005/C 132/06)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-61/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 141 EWEA, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 14 lutego